

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 699/2025
05.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Република Србија, Министарство одбране, кога заступа Војно правобранилаштво Београд, против туженог Привредно друштво ВЗК ДОО Београд, МБ ..., чији је пуномоћник Ђорђе Брекић, адвокат у ... и туженог Lilly drogerie ДОО Београд, МБ ..., чији је пуномоћник Бранка Ђукић Обрадовић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној 05.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Привредног апелационог суда 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године у **IV** и у **VI** ставу изреке, у делу у којем је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Привредног суда у Београду П 2/19 од 25.05.2023. године и одбијен захтев првотуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

УСВАЈА СЕ ревизија, **УКИДА СЕ** решење Привредног суда у Београду П 2/19 од 12.12.2020. године у делу у коме се суд огласио ненадлежним за одлучивање о тужби којом тужилац тражи да суд утврди да је ништава регистрована залога на покретним стварима и решење Привредног апелационог суда 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године у **I** ставу изреке којим је потврђено првостепено решење у наведеном делу, и одлука о трошковима поступка садржана у решењу Привредног суда у Београду П 2/19 од 28.01.2021. године и П 2/19 од 02.03.2021. године и у решењу Привредног апелационог суда 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године у **II**, **III** и **V** ставу изреке, и предмет се у том делу враћа првостепеном суду на поновно суђење, док се у преосталом делу у односу на став **I** изреке решења Привредног апелационог суда 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године ревизија **ОДБИЈА**, као неоснована.

Образложење

Привредни суд у Београду је донео решење 13П 2/19 дана 12.12.2020. године, којим се огласио ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, укинуо спроведене радње у поступку и одбацио тужбу. Привредни апелациони суд је решењем 1Пж 2302/21

од 06.12.2023. године у I ставу изреке одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио наведено првостепено решење.

Привредни суд у Београду је решењем П 2/19 од 28.01.2021. године исправљеним решењем од 17.02.2021. године обавезао тужиоца да накнади друготуженом 21. Мај ДОО Фабрика турбомотора и трансмисија Београд, које је променило назив у Привредно друштво ВЗК ДОО Београд, износ од 506.370,75 динара, на име трошкова поступка. Привредни апелациони суд је решењем 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године, у II ставу изреке одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио наведено првостепено решење.

Привредни суд у Београду је решењем П 2/19 од 02.03.2021. године обавезао тужиоца да накнади првотуженом износ од 506.370,75 динара на име трошкова поступка. Привредни апелациони суд је решењем 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године у III ставу изреке одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење Привредног суда у Београду П 2/19 од 02.03.2021. године.

Привредни суд у Београду је решењем П 2/19 од 25.05.2023. године, одбио преиначење тужбе. Привредни апелациони суд је решењем 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио наведено првостепено решење, у ставу IV изреке.

У ставу V решења 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године, Привредни апелациони суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка и у ставу VI одбио као неоснован захтев првотуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења Привредног апелационог суда 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године, тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Тужени Lilly drogerie ДОО Београд поднео је одговор на ревизију тужиоца.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије по одредбама члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2013 ... 10/2023 - др. закон) и закључио да је ревизија недозвољена против решења Привредног апелационог суда 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године у ставовима IV и VI изреке, у делу којим је другостепеним решењем одбијена жалба тужиоца и потврђено решење Привредног суда у Београду П 2/19 од 25.05.2023. године којим је одбијено преиначење тужбе, и у делу одлуке о трошковима поступка којом је одбијен захтев првотуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка. Према одредби члана 420. Закона о парничном поступку, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1.), у спору у коме би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.). Ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде у делу којим је одлучено о главној ствари (став 3.), као и против решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би била ревизија дозвољена (став 4.), и против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о

одбацивању предлога за понављање поступка (став 5.). Наведено првостепено решење, које је потврђено другостепеним решењем у ставу IV изреке, које се побија ревизијом, не спада у наведена решења против којих би ревизија била дозвољена. У ставу VI изреке одбијен је захтев првотуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, па тужилац нема правни интерес за подношење ревизије. Стога је применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку Врховни суд одбацио ревизију тужиоца којом се побија другостепено решење у наведеном делу.

Ревизија је дозвољена против решења Привредног апелационог суда 1Пж 2302/21 од 06.12.2023. године у ставу I изреке, у делу којим је одбијена жалба тужиоца и потврђено решење Привредног суда у Београду П 2/19 од 12.12.2020. године, којим се Привредни суд у Београду огласио ненадлежним за одлучивање и укинуо спроведене радње у поступку, те одбацио тужбу. Наведено решење спада у решења из одредбе члана 420. став 1. и 2. Закона о парничном поступку. Донето је у парници по тужби тужиоца против наведених тужених, којом тужилац тражи да суд утврди да средства уписана у регистар заложног права на покретним стварима нису могла бити предмет извршне исправе по решењу о извршењу Привредног суда у Београду Ив 1387/16 од 04.11.2016. године, да суд утврди да је ништаво решење регистра заложног права на покретним стварима и правима од 12.09.2016. године и да је ништава регистрована залога на покретним стварима, резервним деловима према Спецификацији број 1 и број 2, као и основна средства – опрема према Спецификацији 3, заложног дужника овде првотуженог, у којој је вредност предмета спора динарска противвредност износа од 999.175,21 евра, у којем спору би ревизија била дозвољена против правноснажне пресуде по одредби члана 485. Закона о парничном поступку. Након што су се тужени изјаснили о тужби и тужбеном захтеву, тужилац је изјавио да преиначује тужбу тако да тражи да суд утврди да средства уписана у регистар заложног права на покретним стварима и правима ЗЛ бр 12819/16 од 24.10.2016. године, не производе правно дејство по донетом решењу о извршењу Привредног суда у Београду Ив 1387/16 од 04.11.2016. године, и да се утврди да је ништав уговор о залози на покретним стварима од 12.08.2016. године, закључен између првотуженог и друготуженог као и анекс уговора, а суд је 25.05.2023. године донео решење којим не дозвољава преиначење тужбе.

Ревизијски суд је испитао решење из става I изреке побијане одлуке донете у другом степену по одредбама члана 408. и 420. став 6. Закона о парничном поступку и закључио да је ревизија делимично основана.

О апсолутној ненадлежности и о одбацивању тужбе првостепени суд је одлучио на основу закључка да је Законом о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре прописан поступак по правним средствима против одлуке регистратора, који се примењује на решења о упису у регистар чију ништавост тужилац утврђује предметном тужбом. Сматра да је предвиђен управни поступак у коме се може утврдити да је ништаво решење регистра заложног права на покретним стварима и правима и да је ништава регистрована залога на покретним стварима. Другостепени суд сматра да је првостепени суд правилно оценио да је за поступање по тужбеном захтеву из тужбе од 31.12.2018. године, апсолутно ненадлежан и да се у конкретном случају о ради о управној ствари.

Врховни суд налази да нижестепена решења нису правилна, у делу у коме је тужилац тужбом тражио утврђење да је ништава регистрована залога, јер се у том делу

тражи утврђење ништавости правног односа по основу залогe, у материјалнопрвном смислу, а не побија се одлука регистратора како то образлажу нижестепени судови. Таква тужба је дозвољена по одредби члана 194. став 1. Закона о парничном поступку, ради пружања правне заштите у спору из имовинскоправног односа поводом залогe која је стварно право. Тужбом за утврђење ништавости залогe покреће се парнични поступак, у коме се одлучује се о постојању или непостојању тог права, у смислу одредбе члана 1. Закона о парничном поступку. Стога је решење донето у другом степену у наведеном делу захваћено битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. така 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Подносак којим је тужилац настојао да преиначи тужбу, о чему је одлучено решењем које се не може преиспитивати у поступку по ревизији, мора се узети у обзир и са аспекта уређења тужбе прецизирањем тужбеног захтева.

Из наведених разлога одлучено је као у другом ставу изреке, по одредби члана 415. у вези члана Закона о парничном поступку и последично укинута је и решење о трошковима целог поступка, по одредби члана 165. став 3. Закона о парничном поступку.

У преосталом делу побијано решење из став I изреке другостепене одлуке је правилно, нема разлога за усвајање ревизије у том делу јер не стоје разлози наведени у ревизији, нити има разлога на које ревизијски суд пази по службеној дужности, те је у том делу ревизија одбијена као неоснована по одредби члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић